

Σύζυγε κάτσε φρόνιμα, αν θες να ζούμε όμορφα δίκαια και ανθρώπινα, αντρούλη μου πολύτροπε ντερβίση, λεβέντη μου, ωραίες καλομαθημένες και χαϊδεμένες μου.

Γιατί καλέ μου σύντροφε, τα πράγματα αλλάζανε και ήρθανε τα πάνω κάτω. Δεν θέλω στο ορκίζομαι να χωρίσουμε η να ζούμε ζωντανοί, νεκροί ή θαμμένοι.

Άκουσε τον συμβουλάτορα σου που τόσο σε προσέχει σαν μάνα σου σε λατρεύει. Σαν βασιλιά σε έχει: σου φτιάχνει παστίτσιο, μουσακά, τυρόπιτες, κλασικό χαλβά και μπακλαβά.

Μα αν δεν κάθεσαι άντρα καλά, θα κάνει σε όλα απεργία και θα σου επιβάλλει νηστεία... Αδάμ φεμινιστή άκουσε την Εύα σου για το καλό σου και βάλε τα με τον εαυτό σου και την μόδα σου. Άντρα τώρα να ντύνεσαι, πολύχρωμα πουκάμισα, φουλάρια και γραβάτες, κάλτσες παρδαλές σατέν, παντελόνια “καμπάνα”, κόκκινα, πορτοκαλιά, κίτρινα, πράσινα, λουλακιά, κομμένα σε πανκ τα μαλλιά, ή αν προτιμάς καράφλα, εσώρουχα Ρίο Καμπαλέρο μεταξωτά κλαρωτά, και σκουλαρίκια πολυελαίους στα δυο αυτιά, παπούτσια με τακούνια πέντε πόντους και «τατού πολύχρωμα» στα μπράτσα και όπου αλλού: με τον ζωολογικό κήπο.

Και άνοιξε την ψυχή σου πες τα προβλήματα σου τέτ α τετ, με ανοιχτή κάρδια και ανοιχτά χαρτιά να λυτρωθείς. Αλλιώς αγάπη μου γλυκιά στο (φόρουμ) των αντρών του Τζόζεφ και του Γκρέγορι, σε βλέπω να ασκητεύετε μαζί και μόνοι να τα βρίσκετε σε όλους τους τομείς, σκέψου τα θετικά και τα αρνητικά. Η πρώτη απώλειά σου θα είμαι εγώ. Η δεύτερη, θα στερηθείς τα παιδιά μας. Η τρίτη την θαλπωρή της φαιμελιάς μας.

Σύζυγε μιλάω σοβαρά, με εμπειρία σαν δοκίμασα να πάρω όλες τις ευθύνες της οικογένειάς μας στις

#### Αγαπητή σύνταξη

Θα θέλαμε μέσω της έγκριτης εφημερίδα μας, “Ο ΚΟΣΜΟΣ”:

Να εκφράσουμε τα θερμά συλληπτήρια μας στους τεθλιμμένους: κυρία Μαίρη, τον υιό της Πέτρο και οικογένεια του Δημήτρη Τσιγκρή, το Συμβούλιο και τα μέλη της ΕΕΑΚΑ (Ένωση Ελλήνων Λογοτεχνών Καλλιτεχνών Αυστραλίας) τα θερμά συλληπτήρια μας για την απρόοπτη και άδικη απώλεια του λατρευτού συζύγου, πατέρα, πάππου και Προέδρου μας επί πολλών ετών στην ΕΕΑΚΑ. Παρακαλούμε τον Ύψιστο να γαληνεύσει την ψυχή του και να είναι ελαφρύ το χόμα που θα αγκαλιάσει το σώμα του για να αναπαύεται αιώνια στο Υπερέραν όπου θα βρεθεί με ομογενείς και Ελληνο-αυστραλούς αξιόλογους πνευματικούς ομότεχνους τους, με ανθρωπιστικές και φιλοσοφικές ιδέες και απόψεις συγγραφείς όπως τους αείμνηστους, Έντι Χάρη, Βασίλη Λαμπρόπουλο, και άλλους. Αφού οι ψυχές ταξιδεύουν και αιωρούνται θα κάνουν όλοι μαζί συμπόσια, θα ανοίγουν φιλοσοφικούς διαλόγους για τα προβλήματα στον επάνω κόσμο και θα τα συγκρίνουν με του κάτω ώστε να ελαφραίνουν οι πονεμένες ψυχές τους για τους αγαπημένους τους, που άφησαν πίσω προκαλώντας τους μεγάλο πόνο, απώλεια και ανεκπλήρωτα κενά στις καρδιές τους που δεν επουλώνονται ούτε αντικαθιστώνται από κανέναν και με τίποτα. Δεν επουλώνονται οι ψυχικοί πόνοι ούτε λησμονούν τους αγαπημένους τους. Γι’ αυτό λέει και το ρητό «οι νεκροί μας πεθαίνουν μόνο όταν τους ξεχνούμε». Έτσι τα κενά είναι ανεκπλήρωτα για να τους θυμούμαστε. Και οι ψυχές τους που αιωρούνται στους αιθέρες του σύμπαντος θα χαίρονται. Και τα στελέχη και μέλη της ΕΕΑΚΑ θα ενώνουν τις δεήσεις και ευχαριστίες τους για τον Πρόεδρο τους αείμνηστο Δημήτρη Τσιγκρή, που διατέλεσε ακέραια τις υποχρεώσεις του στην Ένωση Ελλήνων Λογοτεχνών, Καλλιτεχνών, Αυστραλίας ΝΝΟ.

Ευχαριστούμε πολύ τους αξιότιμους κ. Γιώργο Χατζιβασίλη και συνεργάτες της έγκυρης εφημερίδας “Ο ΚΟΣΜΟΣ”.

Μετά τιμής Ελένη Ρέτση, Σίδνεϊ

πλάτες μου. Είδα και άκουσα τα δεινά των δύο φύλων, των μοναχικών μαϊνάδων και μπαμπάδων.

Όσο για των δυο μπαμπάδων και δυο μαϊνάδων, των ομοφυλόφιλων, θα ζητήσουν από την κυβέρνηση για να εγκρίνει το γάμο τους: ενώ στην σύγχρονη εποχή πολλά νεαρά ετερόφυλα ζευγάρια συζούν. Οι ομοφυλόφιλοι θα κρατήσουν τις παραδόσεις των γάμων!!! Πέρασε από την Βουλή η υιοθέτηση από ομοφυλόφιλα ζευγάρια παιδιών ομόφωνα, από τα δυο μεγάλα κόμματα κ.α. και το διασκέδασαν δια-

στρέφουν και οι δυο από την δουλειά, οι ευθύνες θα μοιράζονται, χρήματα, λογαριασμοί, μπανιαρίσματα, αλλάγματα, διαβάσματα των παιδιών τους, μαζί για να τηρούν την ισότητα των δυο φύλων.

Φτάνει η οδύσσεια των δοκιμασιών και για τους δυο, έκαστος να στρώνει το κρεβάτι του, να μαγειρεύει το φαγητό του, να πλένει τα πιάτα και τα ρούχα του κλπ. Επιστρέφουν και πάλιν οι δύο... σε ένα κρεβάτι: τα δυο σώματα εις σάρκα μια. Οι δύο δρόμοι εις δρόμο έναν, οι δύο λογαριασμοί και τα γραμ-

## ΚΑΘΗΣΤΕ ΦΡΟΝΙΜΑ

βάσαμε και ακούσαμε στα αυστραλιανά ΜΜΕ. Ίσως σκέφτηκαν πως συμφέρει την χώρα να αναθρέφονται καλά σωματικά αυτά τα παιδιά, παρά να πληρώνει το κράτος τα έξοδα ανατροφής και μόρφωσής τους. Γιατί εφόσον είναι διαθέσιμα για υιοθέτηση θα πει πως είναι ορφανά η άσπλαχνα αφημένα σε πόρτες σπιτιών από μητέρες που δεν έχουν στον ήλιο μοίρα ή ανήλικες κλπ, αίτια που τα τεκνοποιούν και τα σκοτώνουν και τα ρίχνουν σε κάδους σκουπιδιών. Οι χωρισμένοι, άστοργοι, ανεύθυνοι γονείς. Επομένως, η ψυχούλα αυτών των παιδιών: έτοι και αλλιώς θα είναι πληγωμένη και εφ’ όρου ζωής τραυματισμένη!

Τι διάφορα θα τους κάνει αν βλέπουν τα προβληματισμένα ερωτο-παίγνια... που θα αντιμετωπίζουν οι ομοφυλόφιλοι: στις προσωπικές συνενυρέσεις τους, που δεν ευθύνονται οι ίδιοι, ούτε οι γονείς τους για την μοίρα τους, αλλά η μάνα φύση, και την εκδικούνται με την γονική νομοθεσία! Έχουμε παρακολουθήσει την ταινία της Άννας Κόκκινου, με θέμα την προσωπική και σεξουαλική ζωή των ομοφυλόφιλων που βραβεύτηκε στις Κάννες με το πρώτο βραβείο, γιατί όχι μόνο τα είπαν όλα, αλλά και με πράξεις... τα δείξανε άλλα... Και από την μια πλευρά προκαλούσαν οίκτο, από την άλλη φρίκη!!

Αλλά σε εμάς δεν πέφτει λόγος, άλλοι είναι οι αρμόδιοι. Και πάμε πίσω στο θέμα που αρχίσαμε να πούμε πως στην Αμερική οι γυναίκες έχουν κάνει 80 μοιρών μεταβολή προς τα σπίτια τους, τις οικογένειες τους, στα πλουσταριά, στις σκούπες και στα σφουγγαρόπανα. Γιατί γράφουν τα παγκόσμια νέα πως έχουν γεμίσει με κοριούς και δεν μπορούν να τους εξαλείψουν οι αρχές. Το διαπιστώνουν γιατί όλοι ξύνονται όπου κι αν βρίσκονται. Αυτά συμβαίνουν με τον παρατραβηγμένο φεμινισμό της σύγχρονης Εύας του και σύγχρονου Αδάμ. Μάθε τέχνη και άσε την να κάθεται... γιατί η ζωή έχει γυρίσματα!

Αλλά θέλουν και τους άντρες τους να τις βοηθούν, αφού και οι δεύτεροι δεν τα βγάζουν πέρα μόνοι με τις κουζίνες τους: και ζητούν βοήθεια απεγνωσμένα από τις συμβίες τους. Και αυτές βλαστημούν τις πεθερές τους: που πολύ τους κανάκευαν και τους κακομάθαιναν τους κανακάρηδες τους, και τους δώνανε μαντίλια, κάλτσες, σώβρακα στο χέρι. Μα τώρα όλα αλλάξαν. Και σαν θα επι-

μάτια των σπιτιών κ.α. έξοδα σε έναν, στον κανακάρη της μαμάς και στον φεμινιστή Κουταλιανό Αδάμ του 21ου αιώνα αφέντη και στυλοβάτη της σκεπής της οικογενειακής εστίας, του εξοχικού, των αυτοκινητών κ.α.

Πίσω λοιπόν στον παππού, γιαγιάς, πεθερού, πεθεράς τις παραδόσεις και τα παλιά μοτίβα της οικογενειακής εστίας. Και η Πηνελόπη στην ζώνη της αγνότητας να γλιτώσουν και τα δύο φύλα από τον ιό του έιτζ. Και ο Οδυσσέας στον εφ’ όρου ζωής αγώνα για τον επιούσιο και άγκυρα στην Ιθάκη, που θα του είναι βαριά μετά, από τόσα χρόνια ζιγκολο-παιδιαρίσματος του, η καλογερική. Αλλά θα συνηθίσει... όταν θα κοιτάζει τις ρυτίδες και τα γκριζα μαλλιά του: όσα τέλος πάντων θα του έχουν μείνει στον καθρέφτη.

Για ένα μόνο να μην συμβιβαστούν οι γυναίκες: στα ταμπού δουλοπρέπειας και σκλάβας στον Αδάμ-Οδυσσέα, αν ακόμα σέβονται τους εαυτούς τους, να μην πάνε χαμένα τα αίματα που χύθηκαν... και τρίβουν τα χέρια τους οι κεφαλαιοκράτες της νέας τάξης πραγμάτων.

Έτσι θα είναι ωφέλιμες οι δοκιμασίες διαζευγμένων.

2-9-10, Ελένη Ρέτση, Σίδνεϊ

## Της ζωής τα μονοπάτια

Μέσ’ της ζωής τα άπειρα μονοπάτια εκεί που κανείς δεν ξέρει που αρχίζουν και τελειώνουν. Μέσ’ της ζωής το ατέλειωτο περιβόλι που είναι γεμάτο με βάτους και αγκάθια. Αναρωτιέται ο ανθρώπινος ο νους αν υπάρχουν αλήθεια, γαρύφαλα και γιούλια.

Μέσ’ της ζωής το ατέλειωτο πανηγύρι πού ‘ναι γεμάτο με πόνους και καημούς πόσοι γλεντούν και χαίρονται στ’ αλήθεια; Πόσες καρδιές ποθούν για να χαρούνε, όμως η μοίρα τις γεμίζει στεναγμούς;

Μέσ’ της ζωής τα ψεύτικα παλάτια πό ‘χουνε λούσα και φώτα λαμπερά, πόσοι στ’ αλήθεια νιώθουν στην καρδιά τους, αγάπη και στοργή για τον συνάνθρωπό τους; Γι’ αυτόν που νιώθει και ζει χωρίς χαρά; Μες της ζωής τα μαύρα μονοπάτια, πόσοι διαβαίνουν με δάκρυα στα μάτια;

Εύα Βενέτη  
Yerrinbool NSW